

Fremtid for Amerika og 18. juli 2020 – nummer fire

Jeff Pippenger

2023-09-19

1863

Budskabet i Daniels bog, kapitel otte og ni, som er repræsenteret ved floden Ulai, blev forseglet op i 1798. Profetien i kapitel otte blev udlagt i kapitel ni af Gabriel, dog ikke før Daniel havde frembåret en bøn, som betragtes som en af de mest betydningsfulde menneskelige bønner i Bibelen. I denne bøn tilkendegiver Daniel, at han havde erkendt, at Jerusalems ødelæggelse ville vare i halvfjerds år i overensstemmelse med det, han havde fundet i Jeremias' bog.

I Darius', Ahasverus' søns, første regeringsår, han som var af medernes slægt og var blevet gjort til konge over kaldæernes rige, forstod jeg, Daniel, i hans første regeringsår af bøgerne tallet på de år, om hvilke Herrens ord var kommet til profeten Jeremias, at han ville fuldbyrde halvfjerds år over Jerusalems ødelæggelser. Daniel 9:1, 2.

Jeremias fastslog også, at ved afslutningen af de halvfjerds år ville Belsazzar dø, idet Kyros, Darius' general, erobrede Babylon.

Og hele dette land skal blive til en ødemark og til forfærdelse; og disse folk skal tjene Babylons konge i halvfjerds år. Og det skal ske, når halvfjerds år er fuldendte, at jeg vil straffe Babylons konge og det folk, siger Herren, for deres misgerning, og kaldæernes land, og jeg vil gøre det til evige ødemarker. Jeremias 25:11, 12.

Daniel erkendte også, at de halvfjerds års ødelæggelse var en opfyldelse af en profeti, som Moses havde nedskrevet.

Ja, hele Israel har overtrådt din lov og veget bort, så de ikke ville adlyde din røst; derfor er forbandelsen blevet udgydt over os, og den ed, som er skrevet i Moses', Guds tjeners, lov, fordi vi har syndet imod ham. Og han har stadfæstet sine ord, som han talte imod os og imod vore dommere, som dømte os, ved at lade en stor ulykke komme over os; thi under hele himmelen er der ikke sket noget sådant, som det der er sket med Jerusalem. Således som der står skrevet i Moses' lov, er al denne ulykke kommet over os; dog bønfuldt vi ikke Herren vor Gud, så vi kunne vende om fra vore misgerninger og give agt på din sandhed. Daniel 9:11–13.

Den „ed“, som Israel havde brudt, og som frembragte „forbandelsen“, var „syv tider“ i Tredje Mosebog seksogtyve. Det ord, der i Tredje Mosebog seksogtyve er oversat med „syv tider“, er det samme hebraiske ord, som i Daniel ni er oversat med „ed“. Moses' ed, repræsenteret ved det ord, der er oversat med „syv tider“, er den første tidsprofeti, som William Miller opdagede, og det var den første af hans grundlæggende sandheder, som blev tilsidesat i 1863. William Miller repræsenterede Elias, og dette bekræftes af Profetiens Ånd.

"Tusinder blev ledt til at tage imod den sandhed, som William Miller prædikede, og Guds tjenere blev oprejst i Elias' ånd og kraft for at forkynde budskabet." Early Writings, 233.

I 1863 endte Miller-bevægelsen, idet de, som tidligere havde været en del af bevægelsen, grundlagde Syvendedags Adventistkirken. Da de begyndte som kirke, endte bevægelsen. Den endte, da de dræbte Moses, sådan som det fremstilles i de „syv tider“ i Tredje Mosebog seksogtyve, og da de samtidig dræbte Elias, det sendebud, som havde fremført Moses' „ed“ for bevægelsen. Moses og Elias blev begge dræbt i 1863 og skulle ikke opstå igen før efter 11. september 2001, da Gud førte bevægelsen Future for America tilbage til de gamle stier.

Future for America erkendte den 11. september 2001 som ankomsten af det tredje ve, og det, som stadfæster denne identifikation af Islams angreb den 11. september, er historien om de to første veer, således som de blev identificeret af Milleritterne, og som specifikt er fremstillet på både pionerkortet fra 1843 og 1850. Ved at vende tilbage til Milleritternes historie for at stadfæste Islams moderne rolle åbnede Herren derpå Future for Americas forståelse af „de syv tider“ i Tredje Mosebog seksogtyve, hvilket grafisk er fremstillet på begge kort i den midterste kolonne. Og på begge kort er centrum i den midterste kolonne korset. Da Gud ledede udarbejdelsen af begge Habakkuks tavler, sørgede Han for, at Moses' „ed“, „de syv tider“ i Tredje Mosebog seksogtyve, var centrum for alle de øvrige profetiske fremstillinger, og at Kristus på begge tavler var anbragt i selve centrum.

Dette stemte overens med en tidsperiode, der forekommer i en anden profeti, som blev tydet af Gabriel i Daniels niende kapitel, og som angav, at Kristus ville stadfæste pagten med mange i én uge.

Og han skal stadfæste pagten med de mange i én uge; og midt i ugen skal han bringe slagtoffer og afgrødeoffer til ophør, og på grund af vederstyggelighedens udbredelse skal han gøre det øde, indtil fuldendelsen, og det, som er fast besluttet, skal udgydes over den øde. Daniel 9:27.

En profetisk uge er to tusind fem hundrede og tyve symbolske dage, og den profeti, som Gabriel forklarede, fastslog, at Kristus i „midten“ eller centrum af disse to tusind fem hundrede og tyve symbolske dage ville blive korsfæstet. Kristus er centrum for 'de femogtyvehundredeogtyve' på begge Habakkuks tavler og også for den uge, hvori han stadfæstede pagten med de mange.

I 1863 begyndte adventismen som en kirke, og den milleritiske bevægelse, som var blevet udrustet med Elias' ånd, blev dræbt. Den milleritiske bevægelse forstod, at de i sammenhæng med de syv menigheder i Johannes' Åbenbaring havde været menigheden i Filadelfia. De, som skilte sig fra dem efter den store skuffelse i 1844, blev da identificeret som laodikeere. I 1856 indledte James White en række artikler i Review and Herald, hvori han påpegede, at den bevægelse, som begyndte som Filadelfia, var blevet Laodikea, og at medlemmerne derfor måtte søge det lægemiddel, som blev tilbudt menigheden i Laodikea. I samme år, i samme publikation, offentliggjorde James White en række artikler skrevet af Hiram Edson om den to tusind fem hundrede og tyve år lange profeti i Tredje Mosebog seksogtyve. Artiklerne blev aldrig afsluttet.

Da Herren efter den 11. september 2001 førte bevægelsen Future for America tilbage til de gamle stier, blev Edsons artikler genopdaget, og for første gang i historien blev begge perioder på to tusind fem hundrede og tyve år erkendt som to forbandelser. Den ene imod de nordlige ti stammer og den anden imod de sydlige to stammer. Miller havde identificeret de syv tider imod det sydlige kongerige Juda, men Edson identificerede de syv tider imod det nordlige kongerige Israel. Future for America så, at de begge skulle anvendes. Når de to adspredelser sammenføjes, frembringer de profetisk lys, som hverken Miller eller Edson havde erkendt.

Da Herren førte Future for America tilbage til de gamle stier efter 2001, kom Moses' „ed“ til live igen og stod på sine fødder. Budskabet, der var forbundet med „eden“, blev da fremført af den tredje engels budbringere, således som det var blevet fremført og forbilledliggjort af den første engels budbringere. Future for America var den bevægelse, der forkyndte det budskab, som var fremstillet ved „Moses“, i „Elias“'s kraft, og Elias aflagde tydeligt Moses' vidnesbyrd indtil afslutningen på en række præsentationer med titlen Habakkuk's Tables, som blev afsluttet omkring 2012. Da denne række præsentationer endte, steg dyret fra afgrunden op for at føre krig mod Moses og Elias. Denne krigsførelse begyndte, da Future for America besluttede at standse det arbejde, det havde udført siden 1996, og begynde en skole, som det i sit hovmod kaldte The School of the Prophets. Det ville have været bedre at kalde skolen de falske profeters skole!

Det kaos og den forvirring, der opstod, da skolen begyndte at tillade, at sådanne, som Herren aldrig havde stadfæstet som sine budbringere, fremførte deres egne idéer, endte med Future for Americas død den 18. juli 2020. På det tidspunkt var Moses og Elias blevet dræbt på gaderne.

Og når de har fuldendt deres vidnesbyrd, skal dyret, som stiger op af afgrunden, føre krig imod dem og overvinde dem og dræbe dem. Og deres døde legemer skal ligge på gaden i den store stad, som i åndelig forstand kaldes Sodoma og Egypten, hvor også vor Herre blev korsfæstet. Åbenbaringen 11:7, 8.

Det vidnesbyrd, som er troværdigt, er det vidnesbyrd, der endte ved afslutningen af serien med titlen Habakkuks Tavler. Derefter angreb dyret. Jeg har ingen anelse om, hvem der følger disse nuværende artikler, men jeg antager, at det i lige så høj grad består af Future for Americas fjender som af dem, der stadig forsøger at komme overens med skuffelsen den 18. juli. Jeg forventer derfor, at de, der hører til den kategori, jeg definerer som fjender, vil påpege, hvor selvtjenende denne anvendelse af den profetiske historie forekommer dem at være. Så være det. Tiden er for kort til at foregive, at Future for Americas historie ikke klart er identificeret som den bevægelse, der er blevet forbilledliggjort ved milleritbevægelsen, og den er for kort til at foregive, at det fejlbehæftede laodikeiske menneskelige sendebud, som blev oprejst til at gå forrest i den bevægelse, ikke blev forbilledliggjort ved William Miller.

Miller tilhørte Filadelfia, og jeg kom til adventismen fra verden i 1975; således er jeg en bekræftet laodikeisk adventist. Min livshistorie vidner om dette faktum. Når dette er sagt, har himlens barmhjertige Gud for nylig pålagt mig at nedskrive det budskab, som Han nu åbenbarer, og sende det til menighederne. Hans pålæg kom med det løfte, at når Han opvækker Moses og Elias, vil de blive oprejst som filadelfiere, ikke som laodikeere. Den bevægelse, som begyndte i den milleritiske

historie, var Filadelfias tid, som til sidst overgik til Laodikea i 1856, da den indledte processen med at forkaste de grundvolde, som milleritterne havde lagt. Forkastelsen begyndte med tilsidesættelsen af den nye udvikling af lys, som blev tilbudt gennem Hiram Edsons pen. Syv år senere, i 1863, blev Elias' bevægelse, som havde frembåret Moses' budskab, dræbt. Samtidig med at bevægelsen blev dræbt, blev en kirke indført for at erstatte bevægelsen. Moses og Elias blev dræbt ved adventismens begyndelse, og de blev dræbt igen ved adventismens afslutning.

Ved afslutningen af det profetiske Laodikea blev synet om Hiddekel-floden i 1989 åbnet, og en bevægelse begyndte, som var født af en laodikeisk moder. Herren blev ikke overrasket, og Han vidste, at Han ville fuldende sit værk med de tre engle, således som Han begyndte det. Han ville afslutte det med en bevægelse af filadelfiere, ligesom Han begyndte det, og for at gøre dette måtte den bevægelse, som ved fødsel var laodikeisk, dræbes og opstå som filadelfiere. Ved at gøre dette ville den bevægelse, som blev ført ud af den laodikeiske kirke, blive den ottende, som er af de syv, i netop den historie, hvor den trefoldige union ville blive den ottende, som er af de syv. Og i netop den samme historie vil republikanismens horn også erfare en opstandelse af den ottende, som var af de syv og var blevet dræbt af Egyptens og Sodomas „woke-isme“, men den profetiske linje vil blive behandlet senere i artiklerne.

Og folk og stammer og tungemål og nationer skal se deres døde legemer i tre og en halv dag og ikke tillade, at deres døde legemer bliver lagt i grave. Og de, som bor på jorden, skal glæde sig over dem og fryde sig og sende gaver til hinanden; fordi disse to profeter plagede dem, der boede på jorden. Og efter tre og en halv dag kom livets Ånd fra Gud ind i dem, og de stod på deres fødder; og stor frygt faldt på dem, som så dem. Åbenbaringen 11:9–11.

Future for America blev ikke lagt i graven; det lå blot dér på gaden, hvor det var blevet dræbt, mens dets fjender frydede sig over dets tilsyneladende død. Men „efter tre og en halv dag kom livsånde fra Gud ind i dem, og de stod på deres fødder.“ Tiden er ikke længere, så de tre og en halv dag er et symbol på tolv hundrede og tres dage eller år, som i Åbenbaringen 12, vers 6 og 14, repræsenterer ørkenen, hvor helligdommen og hæren blev nedtrådt. Hvis det var blevet lagt i graven, ville det ikke befinde sig på en gade, hvor det kunne blive nedtrådt. Nedtrædelsen af Future for America er ikke blot en symbolsk periode, men den er den symbolske periode for budskabet om de „syv tider“, repræsenteret ved Moses' ed.

Og de skal falde for sværdets æg og føres bort som fanger til alle folkeslag; og Jerusalem skal nedtrædes af hedningerne, indtil hedningernes tider er fuldendt. Lukas 21,24.

Jerusalem er blevet nedtrådt tre gange. Først af Babylon fra 677 f.Kr. indtil 607 f.Kr. Den anden nedtrædelse var ved det hedenske Rom fra 66 e.Kr. indtil 70 e.Kr. Den tredje gang var ved det åndelige Rom fra 538 til 1798. Nedtrædelsen af Jerusalem af hedningerne, som identificeres i Lukas enogtyve, var de tolv hundrede og tres år med pavestyre. Åbenbaringen elleve, hvor vi finder Moses' og Elias' vidnesbyrd, indledes med identifikationen af denne tidsperiode.

Og der blev givet mig et rør, lig en stav; og engelen stod og sagde: Rejs dig og mål Guds tempel og alteret og dem, som tilbeder deri. Men forgården, som er uden for templet, skal du lade ude og ikke måle; thi den er givet til hedningerne, og den hellige stad skal de nedtræde i

toogfyrretyve måneder. Åbenbaringen 11:1, 2.

Befalingen til Johannes om at måle templet og dem, som tilbeder deri, repræsenterer dommens begyndelse i 1844, for de to foregående vers identificerer Johannes som en, der har erfaret bitterheden ved den store skuffelse i 1844; og efter at han får at vide, at han må gentage arbejdet med at forkynde budskabet, identificerer vers 1 i kapitel 11, at dommen netop er begyndt.

„Tiden er kommet, da alt, som kan rystes, skal rystes, for at de ting, som ikke kan rystes, må blive stående. Hver sag kommer under gennemgang for Gud; for han måler Guds tempel og dem, som tilbeder deri. ‘Dette siger han, som holder de syv stjerner i sin højre hånd, han som vandrer midt iblandt de syv gyldne lysestager: Jeg kender dine gerninger.... Men jeg har det imod dig, at du har forladt din første kærlighed; kom derfor i hu, hvorfra du er faldet, og omvend dig, og gør de første gerninger; ellers kommer jeg snart over dig og vil flytte din lysestage bort fra dens sted.’ ‘Omvend dig; ellers kommer jeg snart over dig og vil stride imod dig med min munds sværd. Den, som har øre, han høre, hvad Ånden siger til menighederne: Den, som sejrer, ham vil jeg give at spise af den skjulte manna, og jeg vil give ham en hvid sten, og på stenen et nyt navn skrevet, som ingen kender uden den, der får det.’” The 1888 Materials, 1116.

Da Johannes repræsenterer åbningen af den undersøgende dom i 1844, får han besked på at udelade templets forgård, for den er givet til hedningerne, som ville nedtræde den hellige stad i tolv hundrede og tres år. Lukas enogtyve fastslår, at hedningerne ville nedtræde Jerusalem, indtil hedningernes „tider” var fuldbyrdet. Johannes har i kapitel elleve netop identificeret, at tiden for hedningernes nedtræden af Jerusalem var historien fra 538 til 1798. Johannes identificerer denne periode to gange i kapitel tolv som ørkenen, et tidsrum, som menigheden flygtede ind i for at undgå den forfølgelse, paven frembragte.

Når Moses og Elias dræbes og lades ligge på gaden for at blive nedtrådt i en periode på tre og en halv dag, skal de tre foregående beretninger, hvor Jerusalem blev nedtrådt, forstås som forbilleder på denne tidsperiode. I Lukas enogtyve skulle hedningerne nedtræde den hellige stad, indtil hedningernes „tider“ ville være fuldendt.

Således identificerer Lukas mere end én hedningernes tid, men vi ved, at hedningernes tid blev opfyldt i 1798. Den første „hedningernes tid“ begyndte i 723 f.Kr., da Israels nordlige rige blev nedtrådt af Assyrien. Denne nedtræden indledte en nedtrampning ved en hedensk magt og fortsatte indtil 538, da den pavelige magt førte værket videre indtil 1798. Hedenskabet spredte og nedtrampede det bogstavelige Israel, og pavemagten spredte og nedtrampede det åndelige Israel. Hedningernes „tider“ repræsenterer de to tusind fem hundrede og tyve år i Tredje Mosebog seksogtyve, som fremstiller to perioder med nedtræden. Den første blev udført af hedenskabet, repræsenteret ved Assyrien, dernæst Babylon, dernæst det hedenske Rom. Derpå var den anden ødelæggende magt, som Miller identificerede i den hellige profetiske ramme, han anvendte, pavemagten, som ville fortsætte nedtrædningen indtil 1798. Nedtrædningen ved både hedenskabet og pavemagten er selve det spørgsmål, der rejses i den himmelske dialog, som frembringer svaret, der er grundlaget og Adventismens centrale søjle.

Da hørte jeg en hellig tale, og en anden hellig sagde til den, som talte: »Hvor længe varer synet om det daglige offer og om ødelæggelsens overtrædelse, så både helligdom og hær bliver givet til at trædes under føde?« Og han sagde til mig: »Indtil to tusind tre hundrede dage; så skal helligdommen renses.« Daniel 8,13-14.

Englen Gabriel og andre engle ledte Miller til at forstå, at det "daglige" repræsenterede hedenskabet, og at "ødelæggelsens overtrædelse" repræsenterede pavedømmet. Både hedenskabet og pavedømmet ville nedtræde helligdommen og hæren. Derfor er den "tider", som Lukas henviser til, de to nedtrædelsesperioder på tolv hundrede og tres år, som tilsammen udgør de syv tider i Tredje Mosebog seksogtyve.

Budskabet om Moses' „ed“ blev dræbt i 1863 sammen med budbringeren Elias, som havde fremført Moses' budskab. Både Moses' budskab og Elias-budbringeren blev oprejst efter den 11. september 2001. At de, efter at Moses' budskab atter var blevet forkyndt af Elias, begge blev dræbt og derpå lå efterladt på gaden uden at blive begravet i tolv hundrede og tres dage, er en direkte forbindelse til budskabet om de „syv tider“, som Daniel kalder Moses' „ed“. Bevægelsen og budbringeren, som gentager Elias' budskab om Moses, som forbilledliggjort ved Miller og milleritterne, vil til sidst stå på sine fødder og blive oprejst.

Og efter tre og en halv dag kom livsånden fra Gud ind i dem, og de stod på deres fødder; og stor frygt faldt over dem, som så dem. Og de hørte en høj røst fra himlen sige til dem: Kom herop. Og de steg op til himlen i en sky; og deres fjender så dem. Åbenbaringen 11:11, 12.

Vi vil behandle denne sandhed i den næste artikel.